

DUUMAN VAALIT JA VENÄJÄN SOSIALIDEMOKRATIAN TAKTIikka ⁵⁹

Duuman vaalien lopputulos luonnehtii eri luokkia ja niiden voimakkuutta.

Vaolioikeus Venäjällä *ei ole välitön eikä yhtäläinen*. Talonpojat valitsevat ennen kaikkea joka kymmenen talon edustajat; nämä viimeksi mainitut valitsevat keskuudestaan talonpoikaisvaltuutetut; valtuutetut valitsevat talonpoikaisvalitsijamiehet, ja vihdoin valitsijamiehet yhdessä muiden säätyjen valitsijamiesten kanssa valitsevat edustajat Duumaan. Vastaavanlainen vaalijärjestys on voimassa myös maanomistaja-, kaupunki- ja työväenkuuriaa varten, ja sitä paitsi se valitsijamiesten lukumäärä, joka tulee erikseen kunkin kuurian osalle, on säädetty laissa yläluokkien — tilanherrain ja porvariston etujen ja hyödyn mukaisesti. Sitä paitsi raakalaismaisimmat ja laittomimmat poliisivainotoimenpiteet eivät kohdistu vain vallankumouksellisiin puolueisiin, vaan oppositiopuolueisiin; edelleen, — täydellinen paino- ja kokoontumisvapauden puuttuminen, mielivaltaiset vangitsemiset ja karkoitukset, suurimassa osassa Venäjää toimivat kenttäoikeudet ja niihin liittyvä poikkeustila.

Miten tuollaisissa olosuhteissa on kuitenkin voinut käydä niin, että uudesta Duumasta on tullut paljon oppositiohenkempi ja vallankumouksellisempi kuin ensimmäinen Duuma?

Vastataksemme tähän kysymykseen meidän on ennen kaikkea tarkasteltava tietoja valitsijamiesten jakaantumisesta eri puolueiden kesken toisen Duuman puolue- ja poliittisessa kokoonpanossa kadettien äänenkannattajan — „Retsh” lehden tietojen mukaan, jotka käsittävät likipitään $\frac{9}{10}$ euroopanpuoleisen Venäjän kaikista valitsijamiehistä

(lukuunottamatta Puolaa, Kaukasiaa, Siperiaa j.n.e.). Otamme viisi poliittista perusryhmää, koska ei ole yksityiskohtaisempia tietoja valitsijamiesten poliittisesta kannasta. Ensimmäisen ryhmän muodostaa *oikeisto*. Siihen kuuluvat niin sanotut „mustasotnialaiset” (monarkistit, Venäjän kansan liitto j.n.e.), jotka kannattavat palaamista täydelliseen itsevaltiuteen sen puhtaassa muodossa ja kehoittavat hillittömään sotilaalliseen terroriin vallankumouksellisia vastaan ja salamurhiin — sellaisiin kuin Duuman jäsenen Herzensteinin murha, — jotka järjestävät „pogromeja” j.n.e. Siihen kuuluvat myös niin sanotut „lokakuulaiset” (niin Venäjällä nimitetään suurteollisuudenharjoittajain puoluetta), jotka heti tsaarin lokakuun 17 päivän manifestin jälkeen v. 1905 yhtyivät vastavallankumoukseen ja tukevat nyt kaikin tavoin hallitusta. Vaaleissa tämä puolue solmii usein vaaliliittoja monarkistien kanssa.

Toisen ryhmän muodostavat *puolueettomat*. Näemme myöhemmin, että monet valitsijamiehet ja edustajat, varsinkin talonpoikaiston keskuudesta, ovat verhoutuneet tuon nimen suojiin välttyäkseen vainotoimenpiteiltä vallankumouksellisten vakaumustensa vuoksi.

Kolmannen ryhmän muodostavat *liberaalit*. Liberaalisten puolueiden johdossa on perustuslaillis-demokraattinen (niin sanottu „kadetti”-puolue) eli „kansanvapauden” puolue. Se on Venäjän vallankumouksessa keskustapuolue; se on tilanherrain ja talonpoikain välillä. Porvaristo yrittää sovittaa nämä luokat keskenään. Liberaalisen porvariston puolueen — kadettien — arviointi on mitä tärkein kohta erimielisyyksissä, joita Venäjän sosialidemokratian sisällä on sen kahden suunnan välillä.

Duumassa ovat venäläisten liberaalien puolella opportunistimin näkökohtien eikä poliittisten vakaumustensa vuoksi myös Puolan „mustasotnialaiset” — „kansandemokraattien” puolue, joka taistelee Puolassa vallankumouksellista proletariaattia vastaan kaikin keinoin, aina ilmiantoja ja murhia myöten.

Neljännän ryhmän muodostavat *progressistit*. Tämä ei ole puolueen nimi, vaan samoin kuin „puolueettomatkin” mitään sanomaton ja sovinnainen nimitys, jonka tarkoituksena on ennen kaikkea olla suojana poliisivainoilta.

Vihdoin viidennen ryhmän muodostaa *vasemmisto*. Siihen kuuluvat sosialidemokraattien ja sosialistivallankumouksel-

listen, kansansosialistien (jotka ovat likipitään samaa kuin Ranskan radikaalisosialistit) puolueet ja niin sanotut „trudovikit” — vielä aivan muotoutumaton talonpoikaisdemokratian järjestö*. Trudovikit, kansansosialistit ja sosialistivallankumoukselliset ovat luokkaluonteeltaan pikkuporvarillisia ja talonpoikaisia demokraatteja. Toisinaan joidenkin vallankumouksellisten ryhmien valitsijamiehet ovat koettaneet vaalikamppailun aikana verhota itseään yleisellä „vasemmisto”-nimityksellä välttyäkseen varmemmin poliisivainoilta.

„Retsh” lehden numerotiedot osoittavat nyt, että meidän johtopäätöksemme puolueiden yhteiskunnallisesta kokoonpanosta ovat olleet oikeat.

I. Valitsijamiesten lukumäärä

Puolueet	Euroopan-Venäjän 51 läänissä										Suurkaupungit	
	Maanomistajain		Kaupunkien		Talonpoikain		Työväen		Yhteensä		Valitsijamiehiä	%
	Valitsijamiehiä	%	Valitsijamiehiä	%	Valitsijamiehiä	%	Valitsijamiehiä	%	Valitsijamiehiä	%		
Oikeisto	1.224	70,9	182	13,9	764	33,8	—	—	2.170	40,0	346	20,7
Puolueettomat	81	4,7	27	2,1	248	11,0	2	1,4	358	6,6	—	—
Liberaalit	154	8,9	504	38,7	103	4,6	—	—	761	14,0	940	56,4
Progressistit...	185	10,7	280	21,5	561	24,9	3	2,1	1.029	18,9	55	3,3
Vasemmisto ...	82	4,8	311	23,8	582	25,7	140	96,5	1.115	20,5	327	19,6
<i>Yhteensä</i> ...	1.726	100,0	1.304	100,0	2.258	100,0	145	100,0	5.433	100,0	1.668	100,0

* Saksalaisessa lehdistössä tätä puoluetta nimitetään usein „työväen ryhmäksi”, mikä tavallaan viittaa sukulaissuhteeseen työväenluokan kanssa. Venäjällä niiden välillä ei todellisuudessa ole edes tällaista sanallistakaan sukulaisuutta. Sen vuoksi on parasta jättää „trudovikit”-sana kääntämättä ja merkitä sen avulla pikkuporvarillista, nimenomaan talonpoikaisdemokratiaa.

II. Duuman edustajain lukumäärä

Puolueet	Euroopan-Venäjän 51 lääninä						Puola		Kau- kasia		Siperia ja itäiset läänit		Koko Venäjän keisari- kun- nassa	
	Lää- neistä		Talon poikais- kuurias- ta		Suur- kaupun- geista									
	Edustajia	%	Edustajia	%	Edustajia	%	Edustajia	%	Edustajia	%	Edustajia	%	Edustajia	%
Oikeisto	85	25,7	4	7,5	5	18,5	1	2,7	2	7,1	—	—	97	19,8
Puolueettomat ...	18	5,4	3	5,7	—	—	—	—	—	—	1	7,1	22	4,5
Liberaalit.....	82	24,8	10	18,9	17	63,0	32	86,5	9	32,2	6	42,9	156	31,8
Progressistit.....	20	6,0	10	18,9	—	—	3	8,1	2	7,1	—	—	35	7,1
Vasemmisto	126	38,1	26	49,0	5	18,5	1	2,7	15	53,6	7	50,0	180	36,8
<i>Yhteensä ...</i>	331	100,0	53	100,0	27	100,0	37	100,0	28	100,0	14	100,0	490	100,0

Kuten edellä esitetyistä taulukoista näkyy, suurkaupungit muodostavat erityisen ryhmän, nimittäin: Pietari valitsee 6 edustajaa, Moskova 4, Varsova ja Tashkent 2 kumpikin, muut kaupungit — jokainen yhden, kaikkiaan 17 kaupunkia — 27 edustajaa. Muiden Duuman edustajain valitsemisen toimittavat kaikki neljä kuuriaa yhdessä eri läänien valitsijamiesten kokouksissa; mutta sen lisäksi talonpoikain valitsijamiehet valitsevat jokaisessa läänissä 1 edustajan talonpoikaiskuuriasta. Näin ollen muodostuu kolme edustajain ryhmää: läänien vaalikousten, talonpoikaiskuurian ja suurkaupunkien valitsema ryhmä.

Noin tusina edistysmielisen tai vasemmistolaisen blokin valitsijamiehiä on voitu jakaa eri puolueeryhmien kesken vain laskelmien perusteella; mutta yleensä nämä numerot antavat toistaiseksi täydellimmän ja luotettavimman

aineiston Venäjän eri puolueiden luokkarakenteen ymmärtämiseksi.

Työväenkuuria valitsee maaseutukaupungeissakin ja ennen kaikkea tietysti suurkaupungeissa melkein poikkeuksetta vasemmistolaisia, nimittäin 96,5%. Työväenkuurian 140 vasemmistolaisesta valitsijamiehestä 84 on sosialidemokraattia, 52 sellaista vasemmistolaista, joita ei ole tarkalleen määritelty (suurin osa samoin sosialidemokraatteja), ja 4 sosialistivallankumouksellista. Näin ollen Venäjän sosialidemokratia, niiden liberaalien valheellisista väitteistä huolimatta, jotka haluaisivat kuvata sen vallankumouksellisen intelligenssin puolueeksi, on todellinen *työväenpuolue*. Pietarissa — kaupungissa ja läänissä — 24:stä työväenkuurian valitsemasta valitsijamiehestä oli sosialidemokraatteja 20 ja sosialistivallankumouksellisia 4; Moskovassa — kaupungissa ja läänissä — työväenkuuria valitsi yksinomaan sosialidemokraatteja, nimittäin 35 j.n.e.

Talonpoikaiskuuriassa tulee näkyviin heti ihmeteltävä epäsuhte: talonpoikaisvalitsijamiesten keskuudessa 33,8% kuuluu oikeistoon, samalla kun *Duuman edustajain* keskuudessa, jotka ovat samojen talonpoikaiskuurian valitsijamiesten valitsemia, on ainoastaan 7,5% oikeistolaisia. On selvää, että talonpoikain valitsijamiehet vain *nimittivät* itseään oikeistolaisiksi välttyäkseen hallituksen vainotoinmenpiteiltä. Venäläinen lehdistö on todennut tämän ilmiön useammassa kuin 100 tapauksessa, ja vaalitulasto todistaa sen nyt lopullisesti.

Talonpoikaiskuuriasta ei saa tehdä päätelmiä sen perusteella, miksi valitsijamiehet itseään nimittävät, vaan yksinomaan vain sen mukaan, mihin puolueeseen lukeutuvat heidän *edustajansa*. Näemme, että talonpoikaiskuuria *muodostaa työväenkuurian jälkeen kaikkein vasemmistolaisimman ryhmän*. Talonpojat valitsivat oikeistolaisia ainoastaan 7,5% ja 67,95% *sellaisia, jotka ovat vasemmistolaisempia kuin liberaalit!* Suurin osa Venäjän talonpoikaistosta on mielialoiltaan *vallankumouksellista*, — sellainen on toisen Duuman vaalien antama opetus. Se on hyvin tärkeä tosiasia, sillä se todistaa, että vallankumous Venäjällä ei ole vielä läheskään lopussa. Niin kauan kun talonpojan vaatimuksia ei ole tyydytetty, niin kauan kun talonpoika ei ole edes rauhoittunut, vallankumouksen *täytyy* jatkua. Mutta talonpojan vallankumouksellisella mielialalla ei ole

tietystikään mitään yhteistä sosialidemokratian kanssa: talonpoika on porvarillis-demokraattinen vallankumouksellinen eikä mikään sosialisti. Hän ei taistele sen puolesta, että kaikki tuotantovälineet luovutettaisiin yhteiskunnan haltuun, vaan sen puolesta, että talonpoikaisto konfiskoisi maat tilanherroilta.

Talonpoikaiston porvarillis-demokraattinen vallankumouksellinen tietoisuus saa tyypillisen puolue- ja poliittisen ilmauksensa trudovikkien, sosialistivallankumouksellisten ja kansansosialistien puolueissa. 53:sta talonpoikaiskuorian valitsemasta Duuman edustajasta näihin talonpoikaisdemokraatteihin kuuluu 24 (10 vasemmistolaista, 10 trudovikkia, 4 sosialistivallankumouksellista), ja edelleen on varmaa, että enemmistö niistä 10 progressistista ja 3 puolueettomasta, jotka ovat talonpoikien valitsemia, kuuluu trudovikkeihin. Sanomme: on varmaa, siksi että ensimmäisen Duuman jälkeen trudovikkeja vainottiin armottomasti, ja talonpojat ovat kyllin varovaisia ollakseen nimittämättä itseään trudovikeiksi, vaikka Duumassa he *tosiasiallisesti äänestävät* trudovikkien kanssa yhdessä. Niinpä esimerkiksi trudovikkien tärkeimpänä lakiehdotuksena I Duumassa oli agraarilakiehdotus, joka tunnetaan „104:n ehdotuksen” nimellä (tuon ehdotuksen oleellisena sisältönä on tilanherrain maiden viipymätön kansallistaminen ja tulevaisuudessa — talonpoikien maaosuuksien kansallistaminen sekä tasasuhtainen maankäyttö). Tämä ehdotus on talonpoikaisjoukkojen poliittisen ajattelun erinomainen tulos eräässä talonpoikaiselämän tärkeimmässä kysymyksessä. Tämän ehdotuksen allekirjoitti ainoastaan 70 „trudovikkia” ja 25 talonpoikaa, jotka nimittivät itseään puolueettomiksi tai eivät yleensä antaneet mitään vastausta puoluekantaansa koskevaan kysymykseen!

Näin ollen „Työ”-ryhmä Venäjällä on epäilemättä maa-seudun talonpoikaisdemokratian puolue. Ne ovat vallankumouksellisia puolueita, muttei tämän sanan sosialistisessa, vaan porvarillis-demokraattisessa merkityksessä.

Kaupunkikuuriassa on tehtävä ero suur- ja pikkukaupunkien välillä. Pikkukaupungeissa eri luokkien väliset poliittiset ristiriidat eivät ilmene niin voimakkaina, niissä ei ole suuria proletariaatin joukkoja (jotka muodostavat erityisen työväenkuorian), ja oikeisto on siellä heikompi. Suurkaupungeissa ei ole lainkaan puolueettomia valitsijamiehiä, ja

epämääräisten „progressistien” lukumäärä on siellä aivan mitätön; sen sijaan oikeisto on siellä voimakkaampi ja vasemmisto heikompi. Syy on yksinkertainen: suurkaupunkien proletariaatti muodostaa erityisen työväenkuurian, jota ei ole merkitty valitsijamiestaulukkoomme*. Pikkuporvaristo on siellä paljon vähälukuisempi kuin pienissä kaupungeissa. Vallitsevana on suurteollisuus: sitä edustavat osaksi oikeisto ja osaksi liberaalit.

Valitsijamiesten kokoonpanoa koskevat tiedot todistavat silmännähtävästi, että liberaalisten puolueiden (etupäässä siis kadettien puolueen) perustan muodostaa kaupunkilais- ja ennen kaikkea suurteollisuusporvaristo. Se, että tämä porvaristo, jota pelottaa proletariaatin itsenäisyys ja voima, kääntyy oikealle, käy erikoisen selväksi, kun verrataan suur- ja pikkukaupunkeja. Viimeksi mainituissa on kaupunki- (s.o. porvarillisessa) kuuriassa paljon enemmän vasemmistoa-aineita.

Venäjänsosialidemokraattien tärkeimmät erimielisyydet liittyvät kiinteästi tähän kysymykseen. Toinen siipi (niin sanotut „menshevikit”) pitää kadetteja ja liberaaleja edistysmielisenä kaupunkiporvaristona, maaseudun takapajuisen pikkuporvariston (trudovikkien) vastakohtana. Siitä seuraa, että porvaristo tunnustetaan vallankumouksen liikkeellepanevaksi voimaksi ja julistetaan kadettien tukemisen politiikkaa. Toinen siipi (niin sanotut „bolshevikit”) pitää liberaaleja suurteollisuuden edustajina, jotka proletariaatin pelossa pyrkivät keskeyttämään vallankumouksen mahdollisimman pian ja menevät kompromisseihin taantumuksen kanssa. Tämä siipi pitää trudovikkeja vallankumouksellisenä pikkuporvarillisena demokratiana ja pysyy siinä mieliteessä, että talonpoikaistolle tärkeimmässä maakysymyksessä — suurmaaomaisuuden konfiskoinnissa he ovat taipuvaisia asettumaan radikaaliselle kannalle. Siitä johtuu bolshevikien taktiikka. He eivät hyväksy petturimaisen liberaalisen porvariston, s.o. kadettien, tukemista, vaan koettavat vapauttaa demokraattisen pikkuporvariston

---

* Sitä varten ei ole tietoja. Sen vuoksi työväenkuurian valitsijamiehiä koskevat numerot on pyyhitty taulukosta pois. Meillä on tarkat tiedot ainoastaan 37 työläisvalitsijamiehestä. He kuuluvat poikkeuksetta kaikki vasemmistoon. Kaikkien työläisvalitsijamiesten yhteinen lukumäärä euroopanpuoleisella Venäjällä on lain mukaan 208. Heistä meillä on tarkempia tietoja 145:stä, mikä yhdessä äsken mainittujen 37 valitsijamiehen kanssa, jotka on valittu suurkaupunkien työväenkuuriassa, tekee 182, s.o. $\frac{9}{10}$ työläisvalitsijamiesten yhteisestä lukumäärästä.

liberaalien vaikutuksesta; he tahtovat vieroittaa talonpojan ja kaupungin pikkuporvarin liberaaleista ja johdattaa heidät proletariaatin — etujoukon mukana vallankumoustaisteluun. Venäjän vallankumous on yhteiskunnallis-taloudelliselta sisällöltään porvarillinen vallankumous, mutta sen liikkeellepanevana voimana ei kuitenkaan ole liberaalinen porvaristo, vaan proletariaatti ja demokraattinen talonpoikaisto. Vallankumouksen voitto on mahdollinen vain proletariaatin ja talonpoikaiston vallankumouksellis-demokraattisen diktatuurin tietä.

Jos haluamme päästä selville siitä, onko liberaalien ja kaupunkien pikkuporvariston välinen liitto kestävä, niin meille ovat erikoisen mielenkiintoisia tilastotiedot siitä *äänimäärästä*, jonka puolueiden vaaliliitot saivat suurkaupungeissa. Tilastontutkija Smirnovin tietojen mukaan 22 suurkaupungissa tulee monarkistien osalle 17.000 ääntä, lokakuulaisten — 34.500, kadettien — 74.000 ja vasemmistoblokin osalle 41.000*.

Toisen Duuman vaalien aikana sosialidemokratian kummankin siiven, menshevikkien ja bolshevikkien, kesken kehkeytyi kiiwas taistelu kysymyksestä, pitikö solmia vaaliliitto kadettien kanssa vaiko kadetteja vastaan trudovikkien kanssa. Moskovassa bolshevikkien kannattajat olivat voimakkaampia. Siellä muodostui vasemmistoblokki, ja menshevikit yhtyivät siihen. Pietarissa samoin bolshevikit olivat voimakkaampia, ja vaalien aikana siellä muodostui samoin vasemmistoblokki, mutta menshevikit eivät yhtyneet siihen, vaan erosivat järjestöstä. Tapahtui kahtiajakaantuminen, joka jatkuu vielä nytkin. Menshevikit vetosivat mustasotnialaisten taholta uhkaavaan vaaraan, s.o. he pelkäsivät, että mustasotnialaiset pääsevät vaaleissa voitolle vasemmiston ja liberaalien äänten hajaantumisen vuoksi. Bolshevikit sanoivat, että tuon vaaran ovat keksineet liberaalit, joiden tarkoituksena oli vain houkutella pikkuporvarillinen ja proletaarinen demokratia porvarillisen liberalismin siipien suojaan. Numerotiedot todistavat, että vasemmiston ja kadettien äänten summa ylittää enemmän kuin kaksinkertaisesti lokakuulaisten ja monarkistien

* „Vasemmistoblokilla” tarkoitetaan sosialidemokraattien vaaliliittoa pikkuporvarillisen demokratian puolueiden kanssa (ensl kädessä „trudovikkien” kanssa käsittäen tämän sanan mitä laajimmassa merkityksessä ja pitääen tämän ryhmän vasempana siipenä sosialistivallankumouksellisia). Tämä blokki oli suunnattu sekä oikeistoa että liberaaleja vastaan.

yhteisen äänimäärän *. Opposition äänten jakaantuminen ei siis voinut auttaa oikeistoa pääsemään voitolle.

Nämä numerot, jotka käsittävät enemmän kuin 200.000 kaupunkilaisvalitsijaa, samoin kuin tiedot II Duuman yleisestä kokoonpanostakin todistavat, että sosialidemokraattien ja kadettien blokkien todellisena poliittisena tarkoituksena ei ole lainkaan „mustan” vaaran torjuminen (tuo mielipide, vaikkapa se olisi aivan vilpitönkin, on yleensä väärä), vaan työväenluokan itsenäisen politiikan hävittäminen ja työväenluokan alistaminen liberaalien hegemonian alaiseksi.

Venäjän sosialidemokratian molempien siipien välisen kiistan ytimenä on sen kysymyksen ratkaiseminen, tunnustetaanko liberaalien hegemonia vai pyritäänkö työväenluokan hegemoniaan porvarillisessa vallankumouksessa.

Se seikka, että sosialidemokraattien ja trudovikkien solmittua ensimmäisen sopimuksen kadetteja vastaan vasemmistolaiset, niistä tavattoman suurista vaikeuksista huolimatta, joita kohdattiin agitaatioissa, valloittivat 22 kaupungissa 41.000 ääntä, s.o. pääsivät edelle lokakuulaisista ja saivat enemmän kuin puolet liberaalien saamasta äänimäärästä, on bolshevikeille todisteena siitä, että kaupunkien demokraattinen pikkuporvaristo kulkee kadettien perässä enemmän tottumuksen voimasta ja liberaalien metkujen vuoksi kuin siitä syystä, että nämä kerrokset vihaisivat vallankumousta.

Siirrymme nyt viimeiseen, maanomistajain kuuriaan. Siellä näemme selvästi ilmenevänä oikeiston ylivoiman: 70,9% valitsijamiehistä on oikeistolaisia. Suurmaanomistajan vastenmielisyys vallankumousta kohtaan ja hänen kääntymisensä vastavallankumouksen puolelle sen vaikutuksesta, että talonpoika taistelee maasta, on aivan kiertämätön.

Jos vertailemme nyt läänien vaalikokousten vaaliryhmien ja Duuman kokoonpanoa näissä kokouksissa valittujen edustajien poliittisen suunnan kannalta, niin huomaamme, että progressisti on useimmiten vain nimi, jonka takana

---

* Saman hra Smirnovin laskelmien mukaan 16 kaupungissa, joissa vaaleihin osallistui 72.000 valitsijaa ja joissa taisteli 2 (tai 3) eikä 4 ehdokaslistaa, oppositio sai 58,7% ja oikeisto 21%. Sielläkin ensimmäinen luku on enemmän kuin kaksi kertaa suurempi jälkimmäistä. Sielläkin mustasotnalaisvaara oli liberaalien käytämä pettävä pelätin; liberaalit puhuivat paljon oikealta uhkaavasta vaarasta, vaikka todellisuudessa pelkäsivät „vasemmistövaaraa” (sanonta, jonka olemme lainanneet kadettien äänenkannattajasta, „Retsh” lehdestä).

piilee vasemmistolainen. Valitsijamiesten keskuudessa on 20,5% vasemmistolaisia ja 18,9% progressisteja. Edustajista kuuluu vasemmistoon 38%! Oikeistolla on vain 25,7% edustajista, ja kuitenkin sillä oli 40% valitsijamiehistä; mutta jos vähennämme viimeksi mainituista talonpoikien lähettämät valitsijamiehet (olemme jo todistaneet, että vain Venäjän hallituksen asiamiehet, jotka vääristelivät vaalitiedoituksia, saattoivat pitää heitä oikeistolaisina), niin saamme $2.170 - 764 = 1.406$ oikeistoa lähellä olevaa valitsijamiestä, s.o. 25,8%. Molemmat tulokset käyvät siis täydellisesti yhteen. Nähtävästi liberaalisia valitsijamiehiä piileskelee osaksi „puolueettomien” ja osaksi „progressistien” nimen takana ja talonpoikia jopa „oikeistolaistenkin” takana.

Venäjän ei-venäläisiin osiin — Puolaan ja Kaukasiaan vertaaminen antaa uuden todisteen siitä, että porvarillisen vallankumouksen todellisena liikkeellepanevana voimana Venäjällä ei ole porvaristo. Puolassa ei ole lainkaan vallankumouksellista talonpoikaisliikettä eikä mitään kaupunkiporvariston oppositiota; liberaaleja ei ole juuri lainkaan. Vallankumouksellista proletariaattia vastassa on suur- ja pikkuporvariston taantumuksellinen blokki. Sen vuoksi siellä voittivat narodovetsi-demokraatit. Kaukasiassa vallankumouksellinen talonpoikaisliike on hyvin voimakasta, liberaalit ovat siellä miltei yhtä voimakkaita kuin Venäjällä, mutta voimakkain puolue siellä on vasemmisto: vasemmistolaisten % Duumassa (53,6%) on likipitään yhtä suuri kuin talonpoikaiskuuriasta olevien edustajien % (49%). Vain työläiset ja vallankumoukselliset-demokraattinen talonpoikaisto voivat viedä porvarillisen vallankumouksen päätökseen. Edistyneessä, kapitalistisesti korkealle kehittyneessä Puolassa ei ole agraarikysymystä siinä mielessä kuin Venäjällä, siellä ei ole ensinkään talonpoikaiston vallankumouksellista taistelua tilanherrojen maiden konfiskoinnin puolesta. Sen vuoksi Puolassa vallankumouksella ei ole mitään muuta vankkaa tukea kuin proletariaatti. Siellä luokkaristiriidat lähentelevät länsieurooppalaista tyyppiä. Kaukasiassa havaitsemme päinvastaisen ilmiön.

Huomautamme tässä vielä, että „Retsh” lehden laskelmien mukaan 180 vasemmistolaista jakaantuu eri puolueiden kesken seuraavasti: 68 vasemmistolaista, 9 kansansosialistia (trudovikkien oikeistosiipi), 28 sosialistivallan-

kumouksellista ja 46 sosialidemokraattia... Viimeksi mainittuja lasketaan tosiasiallisesti olevan nyt jo 65. Liberaalit koettavat mikäli mahdollista pienentää sosialidemokraattien lukua.

Luokkarakenteensa puolesta nämä ryhmät voidaan jakaa kahteen kerrostumaan: kaupunkien ja etenkin maaseudun demokraattisen pikkuporvariston osalle tulee 134 edustajaa ja proletariaatin osalle 46 edustajaa.

Yleensä näemme, että Venäjällä eri puolueiden luokkajako ilmenee tavattoman selvänä. Suurmaanomistajat kuuluvat mustasotniaalisiin, monarkisteihin ja lokakuulaisiin. Suurteollisuutta edustavat lokakuulaiset ja liberaalit. Taloudenhoitomenetelmien puolesta Venäjän tilanherrat jakaantuvat sellaisiin, jotka hoitavat taloutta vielä puolifeodaalisin keinoin, teettävät työtä talonpoikien karjan ja työkalujen avulla (talonpoika on silloin tilanherran orjuuttama), ja sellaisiin, jotka ovat jo ottaneet käytäntöön nykyaikaisia kapitalistisia taloudenhoitomuotoja. Jälkimmäisten joukossa on melko paljon liberaaleja. Kaupunkien pikkuporvaristoa edustavat liberaalit ja trudovikit. Talonpoikaista pikkuporvaristoa edustavat trudovikit ja etenkin näiden vasen siipi — sosialistivallankumoukselliset. Proletariaatilla on oma edustajistonsa sosialidemokratian muodossa. Venäjän kapitalistisen kehityksen ollessa silminnähtävän takapajuista tämä yhteiskunnan luokkarakenteen mukainen puolueyhmittymien selvä esiintyminen on selitettävissä vain aikakauden rajulla vallankumouksellisella mielialalla, jolloin puolueita muodostuu paljon nopeammin ja jolloin luokkatietoisuus kasvaa ja selvenee mittaamattomasti nopeammin kuin seisauksen tai niin sanotun rauhallisen edistyksen kaudella.

*Julkaistu maaliskuun 27 p:nä 1907
„Die Neue Zeit“ aikakauslehden
26. numerossa, I. Band, 1906—07
Allekirjoitus: A. L i n i t s c h*

*Julkaistaan aikakauslehden
tekstin mukaan
Käännös
saksan kielestä*